

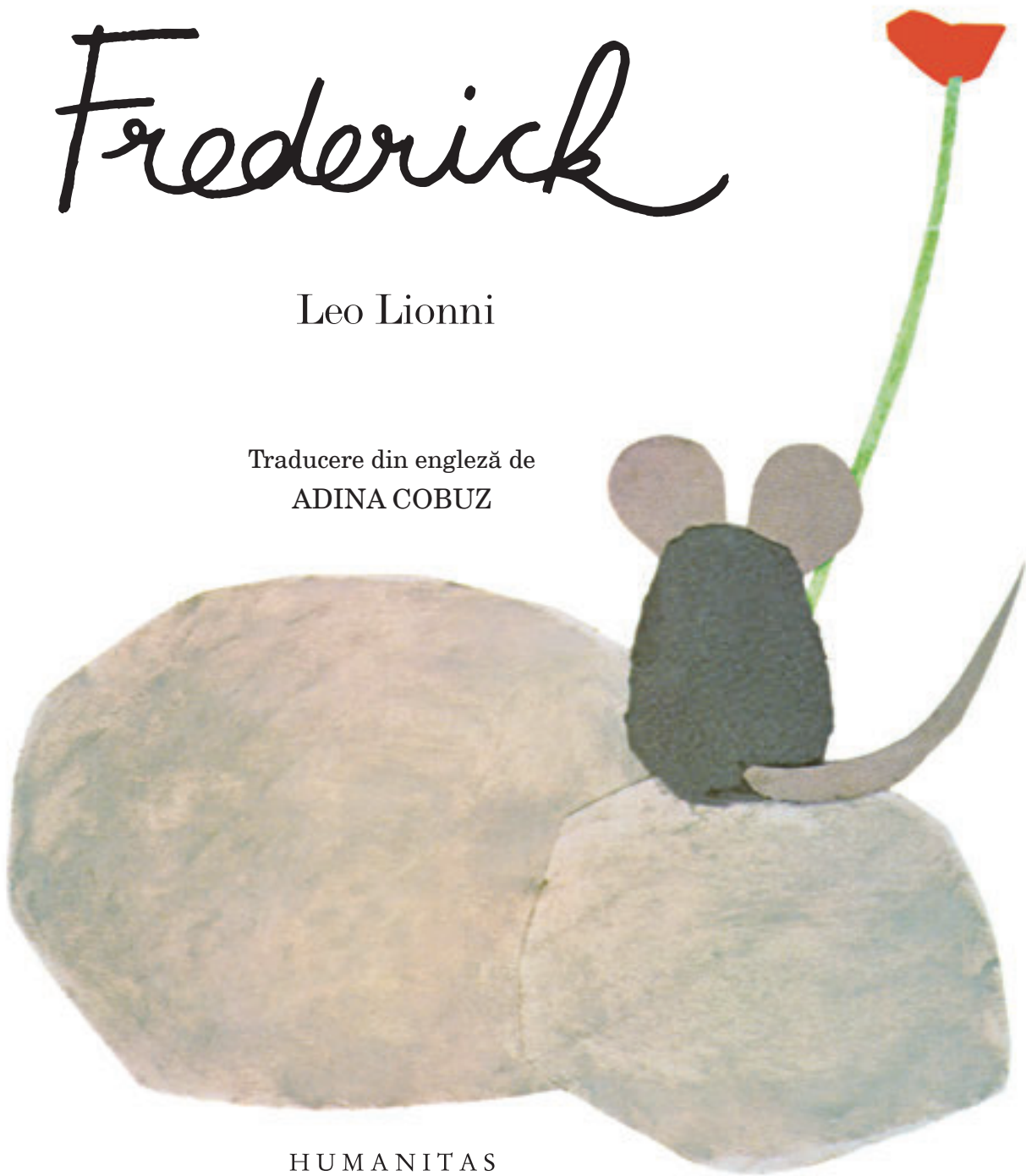
Frederick

Frederick

Leo Lionni

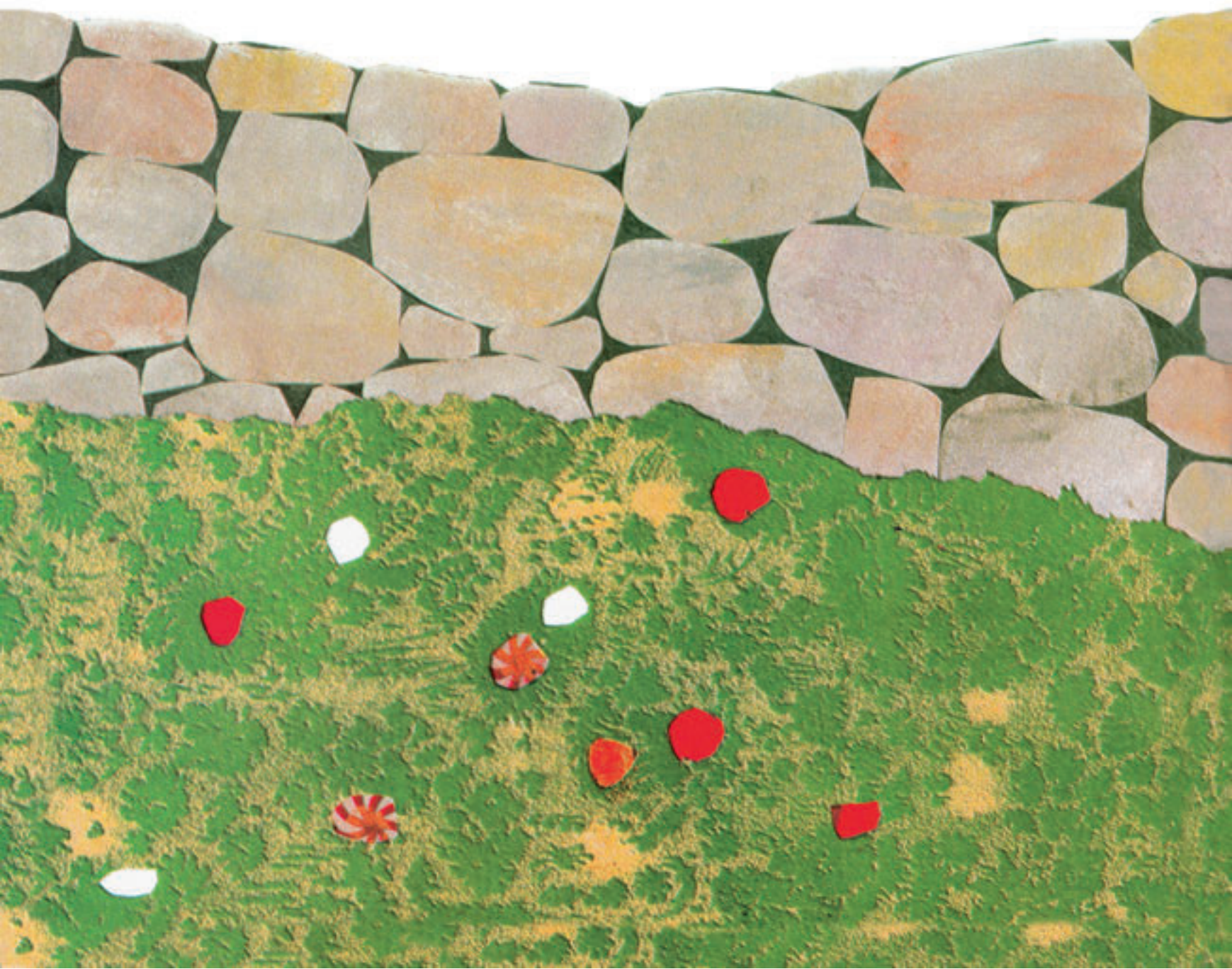
Traducere din engleză de
ADINA COBUZ

HUMANITAS
junior

Frederick

Pajiștea pe care pășteau vacile și se alergau caii era mărginită de un vechi zid de piatră.

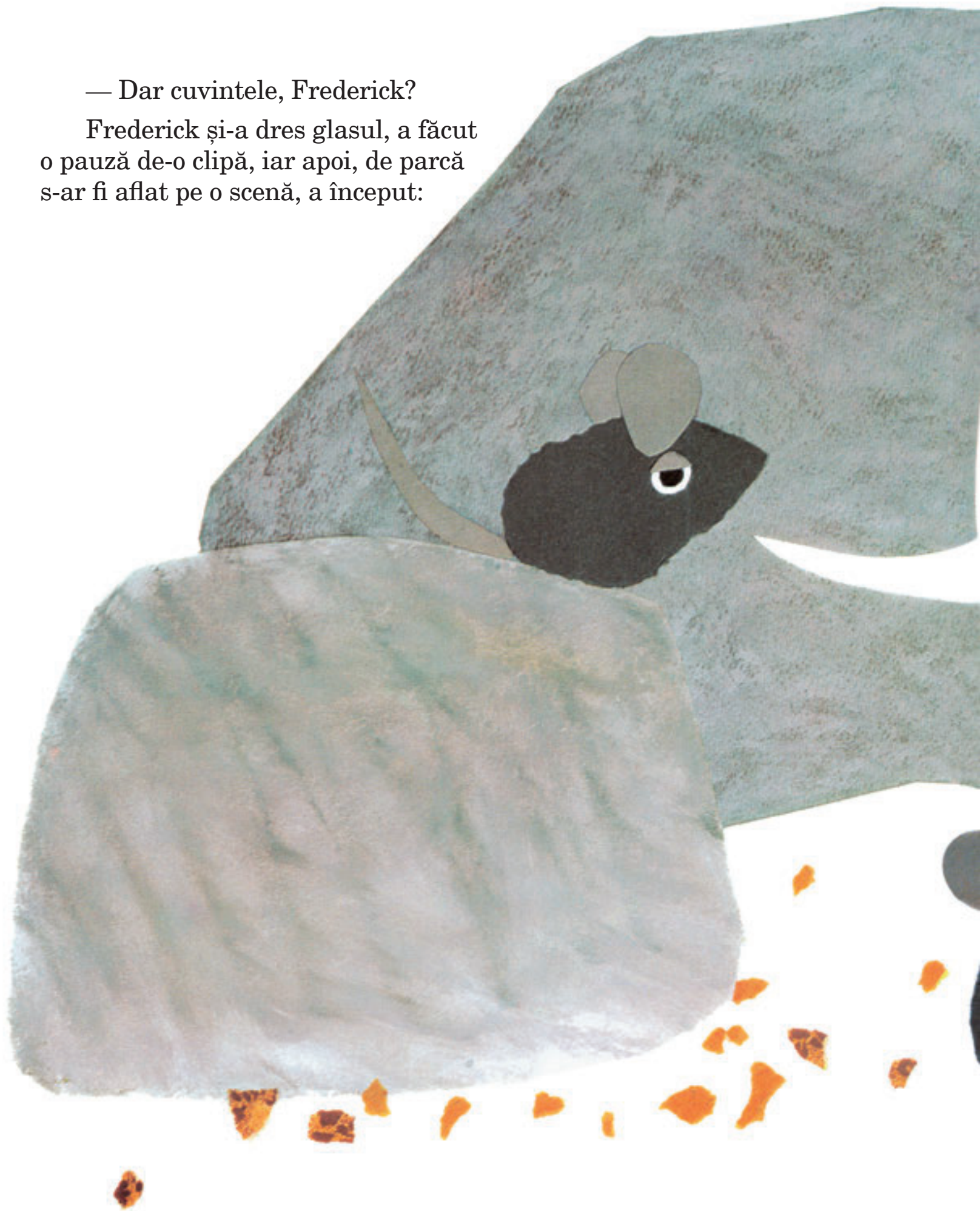
Înăuntrul aceluia zid, la o aruncătură de băț de șopron și de hambar, își găsise adăpost o familie de șoricei de câmp foarte gureși.

— Dar cuvintele, Frederick?

Frederick și-a dres glasul, a făcut o pauză de-o clipă, iar apoi, de parcă s-ar fi aflat pe o scenă, a început:

Cine spulberă zăpada? Cine gheața o topește?
Cine strică vremea? Cine o-nveselește?
Cine crește iar trifoii în luna lui cireșar?
Cine-mpuținează ziua și aprinde luna iar și iar?
Patru șoricei de câmp stau în cer cu vizuine.
Patru șoricei de câmp... ca mine și ca tine.
Din primăvară, șoricelul, aduce ploaia-n cale.
Apoi Din vară dăruiește florilor culoare.
Urmează cel Din toamnă-apoi, cu nuci și
grâne coapte.
Iar ultimul, Din iarnă, aduce... lăbuțe
înghețate.
Sunt patru anotimpuri, și toate cu un rost!
Cu trei – sau cinci! – poți să-ți închipui
oare cum ar fi fost?

Când Frederick a terminat de recitat, l-au aplaudat toți, spunându-i:
— Bine, Frederick, dar tu ești poet!

Frederick a roșit, a făcut o plecăciune și a spus cu sfială:
— Da, știam.